

De lijst van mijn leven

Op zoek naar liefde
en gelijkwaardigheid

B&L

Suzanne
Grotenhuis

proloog

beste uitgever

ik weet dat we hadden afgesproken
dat ik nu ongeveer
wat hoofdstukken zou doorsturen van mijn tweede
boek
dat was ook de bedoeling
en ik ben daar ook mee bezig
maar de afgelopen tijd was ik ineens heel druk met
iets anders

namelijk een heel erg ingewikkelde excel-sheet maken
die mijn leven heeft veranderd

iets wat op zich heel bijzonder is
ten eerste maak ik echt helemaal nooit excel-sheets
en al helemaal niet een die mijn leven zou veranderen

maar het gebeurde na een nogal ellendige sessie bij
een relatietherapeut
en het feit dat ik op zoek was naar gelijkwaardigheid

lang verhaal

het komt erop neer
dat ik toen ik thuiskwam van die sessie
een lijst in excel heb gemaakt
waarin ik mijn hele leven heb samengevat
alsof mijn bestaan een soort onderneming is
en ik me aan het voorbereiden was
op een hele belangrijke raad van bestuur
waarin ik moest aantonen

hoe ik dit bedrijf
dat bijna failliet aan het gaan was
misschien toch nog redden kon

6

en sinds ik die excel heb gemaakt
kom ik er dus achter
dat heel veel mensen
mijn relatietherapeut
mijn vrienden
mijn buurvrouw
naar precies hetzelfde op zoek waren geweest
naar dezelfde lijst
en misschien ook wel dezelfde gelijkwaardigheid

dus ik dacht
misschien kunnen jullie er een klein boekje van
maken?

zo een met een papieren kaft
dat naast de kassa ligt
en niet te veel geld kost?

bijvoorbeeld met de titel
'deze excel redt je leven!'
of
'leve excel!'
met als ondertitel
'een pleidooi voor minder relatietherapie'

althoewel ik nu ik dit lees niet zeker weet of dit mensen
enthousiast zal maken

wat ik wel zeker weet
is dat ik voordat ik kan beginnen aan mijn tweede
boek ik niet anders kon dan deze lijst met jullie delen

omdat het iets vertelt
wat groter is dan enkel mijn verhaal
een verhaal over
houden van
veel voor elkaar overhebben

7 maar ondanks dat
op zoek gaan naar gelijkwaardigheid

ps
er staan net zoals de vorige keer geen leestekens in de
tekst
dat komt omdat ik meestal op mijn telefoon schrijf
tijdens een treinreis
de zwemles van een kind
of in de coulissen van het theater vlak voor ik moet
spelen
maar vooral
omdat dit blijkbaar
de vorm is
waarin ik mijn verhalen vertel

relatietherapie 1

niet zo lang geleden ben ik wakker geworden
in mijn eigen leven

ik was natuurlijk al wel vaker wakker geworden
elke ochtend om precies te zijn
maar deze keer was het anders
deze keer leek het alsof ik voor de eerste keer
mijn ogen echt opendeed

en het gebeurde
vlak na de vierde sessie met onze relatietherapeut
die mijn moraal
op zijn zachtst gezegd
totaal de grond in had geboord

nochtans had ik er heel erg naar uitgekeken
naar die vierde sessie bij de relatietherapeut
omdat ik had gehoopt dat er iets heel bijzonders
gebeuren zou

en voor de mensen die nog nooit relatietherapie
hebben gedaan
het is dus wat het woord zegt
therapie voor je relatie
zoals je therapie kan volgen voor je spieren
voor je verdriet
of om van je angst van spinnen of dieptes af te komen
ik heb bijvoorbeeld dieptevrees
als ik zwem in de zee
maar dat even terzijde
zo kan je dus ook therapie volgen om je relatie beter
te maken

en dat had ik eigenlijk nog nooit eerder gedaan
want relatietherapie leek me altijd iets voor
volwassen mensen

nu word ik deze zomer 40
dus ik ben al een jaar of 20 volwassen
maar soms vergeet ik dat
ik heb best vaak dat ik met iemand praat
mijn huisarts
of mijn buurvrouw
en dat ik dan per ongeluk denk dat zij de echte
volwassenen zijn
en veel ouder dan ik zelf
maar dan blijkt natuurlijk dat mijn huisarts
bijvoorbeeld gewoon 35 is
en mijn buurvrouw 28
en ik dus eigenlijk de oudste ben
alsof ik dan pas doorheb
dat ook ik
zoals iedereen
elk jaar een jaar ouder word
en niet ergens rond de 20 ben blijven steken

het is denk ik een gevoel dat veel mensen herkennen
dat je eigenlijk gewoon nog 20 bent
want los van een pensioenspaarplan
of een bril op sterkte
verandert er eigenlijk niet zoveel als je ouder wordt
ik bedoel mijn lievelingseten is nog steeds pizza
ik hou nog altijd van de kleur geel
en ik vind het nog steeds leuk om hard van een heuvel
af te fietsen

maar relatietherapie voelde dus ineens heel volwassen
heel erg iets van iemand die bijna 40 is
alsof ik opeens een stapje zette richting de andere kant
de kant van de grote mensen

10

11 ten eerste is het heel duur
dus dat voelt meteen erg volwassen
onze relatietherapie was 140 euro per uur
dus dat is dan omgerekend 2 euro 30 per minuut
iets wat ik best vaak aan het uitrekenen was
als we 3 minuten langer hadden moeten wachten in de
wachtzaal
en we dus met andere woorden 7 euro hadden betaald
om op die stoeltjes te zitten
of als we dan binnenkwamen
en de therapeut eerst zei
ik haal nog even een kan water
en ik dan dacht
weer 5 euro eraf
time is money!!! wilde ik dan roepen
maar dat zou geen constructief begin zijn geweest van
de sessie

ten tweede voelde het heel volwassen
omdat relatietherapie wil zeggen
dat je al zo lang met dezelfde persoon bent
dat er langzamerhand problemen zijn beginnen
te ontstaan

ik denk niet dat als je iemand 5 maanden kent
dat je dan relatietherapie gaat volgen
maar goed
zeker weet ik niet hoe anderen daarover denken
tegenwoordig ben je natuurlijk al in therapie vanaf je
kindertijd
dus misschien is de stap dan wel veel kleiner

maar in mijn geval klopt het
ik ben inderdaad echt al heel erg lang met dezelfde
persoon
19 jaar om precies te zijn
bijna de helft van mijn leven dus
en eigenlijk kan je de eerste helft van mijn leven niet
eens echt meetellen
want toen was ik aan het leren lopen en praten

kleurplaten aan het inkleuren
en proberen te bedenken of ik fan was van de
backstreet boys of juist van radiohead
dus die jaren tellen niet mee

eigenlijk ben ik dus al mijn hele volwassen leven
samen met dezelfde man

en het schijnt dat als iets heel lang duurt
dat er dan op een gegeven moment problemen
ontstaan
een soort slijtage
verzuring
of hoe noem je dat
de uitputting van een of andere bron
en ik had dat natuurlijk al vaak om mij heen gezien
mijn ouders gingen uit elkaar
bevriende koppels gooiden de handdoek in de ring
en ik las onlangs
dat 1 op de 2 relaties in België eindigt in een scheiding
kortom het is iets wat blijkbaar vaak gebeurt
dat iets te lang geduurd heeft
en het opeens niet meer te repareren valt

en ook bij ons
na een paar jaar chaos
met kleine kinderen
een huis dat verbouwd moest worden
en wat persoonlijke ellende
kortom
zoals dat gaat in het leven
waren we elkaar een beetje kwijtgeraakt
en had ik ons ingeschreven bij een relatietherapeut
voordat het te laat zou zijn

en de eerste drie sessies bij de relatietherapeut waren
voorbijgevlogen
zonder dat ik het gevoel had dat we gered waren
sterker nog
we waren er nog niet eens aan begonnen

12

13 we hadden eerst moeten uitleggen wie we waren
hoe onze kindertijd was geweest
en wie onze ouders waren
kortom we waren bezig geweest met de wortels
zo noemde de therapeut het
eerst de wortels
en dan pas gaan we kijken naar de boom
en ik had dus mijn hele leven moeten uitleggen aan
die mevrouw
en dat steeds in een uur tijd
waarvan mijn lief natuurlijk ook de helft vol mocht
praten
en hij laat vaak stiltes vallen
dus die afspraken vlogen in een rotvaart voorbij

maar toen het dan eindelijk tijd was
voor de vierde sessie
en ik dacht
nu
gaat
het
gebeuren
gebeurde er ineens iets gekks

ik weet niet hoe ik het precies moet noemen
maar het leek alsof ik loskwam
alsof ik uit het moment stapte
en ineens niet meer mee kon doen

en dat wilde ik wel
ik wilde meedoen
ik wilde antwoord geven op de vragen die werden
gesteld
maar ik kon ineens geen woorden meer vinden

wat als je mij kent
echt heel atypisch is
want woorden heb ik zeg maar altijd

maar ineens lukte het niet
ineens be kroop me het gevoel
dat dit allemaal een hele grote vergissing was
dat ik totaal op de verkeerde plek zat
alsof ik me per ongeluk had ingeschreven voor een
cursus bloemschikken
en iemand me nu heel langzaam
stap voor stap
ging uitleggen hoe bloemschikken was ontstaan
welke mensen allemaal al beroemde bloemschikkers
waren geweest
wat de symbolische waarde is van reeds gemaakte
bloemschikkingen
en ik alleen maar kon denken
wilde ik eigenlijk bloemschikken?
ik heb toch helemaal geen tijd om te bloemschikken?
wacht
wat doe ik hier?
wat in godsnaam doe ik hier?

waarna ik de kamer uitliep
naar huis fietste
mijn computer openklapte
en voor de eerste keer in mijn leven een excel-sheet
opendeed

antwerpen 1

mijn lief en ik hebben elkaar 19 jaar geleden ontmoet
in de woonkamer van het studentenhuus waar ik een
kamer huurde
vlak bij het centraal station in antwerpen

ik ben een beetje per ongeluk in antwerpen
terechtgekomen

nadat ik in amsterdam mijn laatste jaar aan de
middelbare school had afgerond
had ik geen flauw idee wat ik met mijn leven wilde
doen
gewoon geen idee

tot iemand van mijn eenwielercursus...
ja
ik deed circus in mijn vrije tijd
en was daar bijna elke dag na school mee bezig
vooral met eenwieleren
ik weet niet waarom
maar ik vond dat geweldig
ik fietste zelfs met een eenwieler naar school
wat over al die bruggetjes en hobbelige straten van
amsterdam heel uitdagend was
en op de eenwielercursus
had ik een act gemaakt
waarbij ik als een flamingo
op een eenwieler aan het fietsen was
ik had een roze kostuum aangetrokken
en fietste met mijn ene been op de trappers
terwijl ik mijn andere been vastklemde achter de stang
wat heel ingewikkeld was

ik hield mijn armen als kleine vleugeltjes gebogen
achter mijn rug
terwijl ik mijn nek zo lang mogelijk probeerde te
maken
en dat had ik blijkbaar zo geloofwaardig gedaan
dat de leraar van die eenwielercursus
daarna tegen mij had gezegd
misschien moet je naar de toneelschool gaan

en het had op dat moment alles kunnen zijn
echt alles
iemand had kunnen zeggen
weet je wat goed bij jou zou passen?
chinese studies!
of informatica
of dierenartsenassistent
het had niet uitgemaakt
ik zou het hebben gedaan

ik had gewoon geen idee
ik zag al voor me hoe ik niet zou kunnen kiezen
en dan een interrail-treinkaartje zou moeten kopen
om dan een jaar
met een backpack
heel europa rond te reizen
en nooit meer aansluiting zou vinden bij een
normaal bestaan

dus toen die persoon zei
misschien moet jij toneelschool doen
dacht ik
ja
dat is wat ik ga doen

al snel kwam ik erachter dat de auditie voor de
toneelschool in amsterdam allang achter de rug was
het was namelijk al bijna zomervakantie
wat betekende dat ik alsnog een heel jaar zou
moeten wachten

18

19 tot ik een toneelschool vond in antwerpen
die nog een auditieronde hield in september
antwerpen
waar lag dat ook alweer?
ik had onthouden van alle suskes en wiskes die ik las
in mijn jeugd
dat antwerpen een stad in belgië was
en dat ze daar nederlands spreken
of toch iets wat erop lijkt
want lambik zei altijd dingen die ik nog nooit gehoord
had
zoals miljaardedju
of sapperdeflap
maar dat even terzijde

ik zocht op hoe ik er moest komen
kocht een treinkaartje
en deed auditie voor de toneelschool van dora van der
groen

en ik had voor mijn auditie een gedicht voorbereid
over de zee
dat ik eerst hardop in de ruimte geroepen had
en daarna uitbeeldde door veel over het podium heen
en weer te rollen
en ik herinner me dat de jury vrij snel zei
stop maar
tot hier is goed
waarna ze me vroegen of ik ook nog iets anders had
voorbereid
maar ondanks dit fiasco
zagen ze blijkbaar iets in mij
want om de een of andere reden werd ik aangenomen
en voor ik het goed en wel beseftte
was ik ingeschreven aan de toneelschool
en begon mijn nieuwe leven